

สำนักงานเลขשרי

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

640/2538

เรื่อง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บันทึก

เรื่อง การจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำหรับลูกจ้างประจำของส่วนราชการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เนื้อหา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรมบัญชีกลางได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค 0526/1 ลงวันที่ 3 ตุลาคม

2538 ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กระทรวงการคลังได้เสนอร่าง

พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. โดยมีหลักการให้จัดตั้ง

กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการขึ้นเพื่อเป็นหลักประกันการจ่ายบำเหน็จบำนาญ และ

เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์และจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่นให้แก่ข้าราชการ ซึ่ง

กองทุนดังกล่าวมีหลักเกณฑ์ให้ข้าราชการซึ่งเป็นสมาชิกของกองทุนที่ส่งเงินสะสมเข้า

กองทุนในอัตราร้อยละ 3 ของเงินเดือน มีสิทธิได้รับเงินสมทบจากทางราชการในอัตรา

เดียวกัน ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวในวาระแรกแล้ว

เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2538 แต่โดยที่ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวใช้บังคับแก่ข้าราชการ

เท่านั้น ไม่รวมถึงลูกจ้างประจำของส่วนราชการด้วย ทั้งที่ลักษณะการปฏิบัติงานของ

ข้าราชการและลูกจ้างประจำมีสภาพไม่แตกต่างกันมากนัก กรมบัญชีกลางจึงมีนโยบาย

จะจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำหรับลูกจ้างประจำของส่วนราชการขึ้น โดยให้ลูกจ้าง

ประจำที่เป็นสมาชิกส่งเงินสะสมในอัตราร้อยละ 3 ของค่าจ้าง และมีสิทธิได้รับเงิน

สมทบจากทางราชการในอัตราเดียวกัน ส่งเข้ากองทุนไว้เพื่อจ่ายให้แก่ลูกจ้างประจำ

เมื่อออกจากราชการ เพิ่มเติมจากการมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จจากทางราชการซึ่ง

จ่ายจากเงินงบประมาณ ซึ่งเมื่อได้พิจารณาถึงลักษณะของกองทุนที่จะจัดตั้งขึ้นนี้เห็นว่า

มีลักษณะและความประสงค์คล้ายคลึงกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของลูกจ้างในภาคเอกชน

และของพนักงานรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ.2530

จึงเห็นว่า การจัดตั้งกองทุนสำหรับลูกจ้างประจำของส่วนราชการน่าจะจัดตั้งขึ้นตาม

พระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ.2530 ได้ แต่เมื่อพิจารณาถึงเหตุผลในการ

ประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้แล้ว เห็นว่า เพื่อเป็นการส่งเสริมการระดมเงินออมใน

ภาคเอกชนเท่านั้น กรมบัญชีกลางจึงขอหารือ ดังนี้

1. การจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ สำหรับลูกจ้างประจำของส่วน

ราชการสามารถจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ.2530 ได้หรือไม่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

2. ถ้าสามารถจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของลูกจ้างประจำขึ้นตาม 1 ได้ จะจัดตั้งขึ้นเพียงกองทุนเดียวเพื่อใช้กับลูกจ้างประจำทั่วประเทศในทุกรัฐบาล โดยให้กรมบัญชีกลางมีฐานะเป็นฝ่ายนายจ้างแทนส่วนราชการอื่น ๆ ได้หรือไม่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ 1) ได้พิจารณางานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อหรือดังกล่าวโดยได้ฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง) และผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงบประมาณ) แล้ว มีความเห็นดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประเด็นที่หนึ่ง เมื่อพิจารณาบทบัญญัติมาตรา 5*(1) แห่งพระราชบัญญัติ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ.2530 แล้วจะเห็นได้ว่า วัตถุประสงค์หลักของพระราชบัญญัติ ฉบับนี้มุ่งที่จะจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพให้แก่ลูกจ้างเพื่อเป็นสวัสดิการหรือหลักประกัน แก่ลูกจ้างในกรณีที่ลูกจ้างตาย ออกจากงาน หรือลาออกจากกองทุน และเป็นการส่งเสริม ให้ลูกจ้างออมทรัพย์ไว้เมื่อออกจากงานหรือเมื่อออกจากกองทุน ทั้งนี้ โดยกองทุนเกิดขึ้น จากการที่ลูกจ้างและนายจ้างตกลงกันจัดตั้งขึ้น โดยลูกจ้างจ่ายเงินสะสมและนายจ้างจ่าย เป็นเงินสมทบตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งคำว่า "ลูกจ้าง"*(2) หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลง ทำงานให้แก่นายจ้างโดยได้รับค่าจ้าง ไม่ว่าจะมิใช่สัญญาเป็นหนังสือหรือไม่ และคำว่า "นายจ้าง" หมายความว่าผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้าง ไม่ว่าจะเป็

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

*(1) มาตรา 5 กองทุนจะมีขึ้นได้ก็แต่โดยที่ลูกจ้างและนายจ้างตกลงกันจัดตั้ง ขึ้นโดยลูกจ้างจ่ายเงินสะสมและนายจ้างจ่ายเงินสมทบตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ ของกองทุนนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กองทุนต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นหลักประกันแก่ลูกจ้างในกรณีที่ลูกจ้าง ตายหรือออกจากงาน หรือลาออกจากกองทุน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

*(2) มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

"กองทุน" หมายความว่า กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ซึ่งลูกจ้างและนายจ้าง ร่วมกันจัดตั้งขึ้น และได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ ประกอบด้วยเงินที่ลูกจ้างจ่าย สะสม เงินที่นายจ้างจ่ายสมทบ รวมทั้งเงินหรือทรัพย์สินอื่นที่มีผู้อุทิศให้และผลประโยชน์ จากเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าว เพื่อเป็นหลักประกันแก่ลูกจ้างในกรณีที่ลูกจ้างตาย หรือ ออกจากงาน หรือลาออกจากกองทุน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา [มีต่อหน้าถัดไป]

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล และไม่ว่าการตกลงนั้นจะมีสัญญาเป็นหนังสือหรือไม่ ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ลูกจ้างประจำของส่วนราชการอยู่ในความหมายของคำว่า "ลูกจ้าง" ตาม พระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ.2530 ส่วน "นายจ้าง" ตามพระราชบัญญัติ ดังกล่าวก็ย่อมหมายความถึงส่วนราชการที่มีสภาพเป็นนิติบุคคลซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

และบริหารงานร่วมกันแล้ว ดังนั้น จึงเห็นว่า หากส่วนราชการต่าง ๆ ซึ่งถือว่าเป็น
นายจ้างจะร่วมกันจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพขึ้นเป็นกองทุนเดี่ยวยุบรวมกันสำหรับลูกจ้าง
ประจำของทุกส่วนราชการเพื่อความสะดวกในการบริหารงานหรือการจัดการกองทุน
ไม่ว่าจะอยู่ที่หน่วยงานใดก็ย่อมสามารถกระทำได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะ(ลงชื่อ) อัคราทร จุฬารัตน สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
(นายอัคราทร จุฬารัตน)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะ พฤศจิกายน 2538 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

* (3) โปรดดูเชิงอรรถที่ (2) ข้างต้น

* (4) มาตรา 25 กองทุนย่อยเล็ก เมื่อ

(1) นายจ้างเลิกกิจการ

(2) ที่ประชุมใหญ่มีมติให้เลิก

(3) มีกรณีข้อบังคับของกองทุนกำหนดให้เลิก หรือ

(4) รัฐมนตรีสั่งให้เลิกกองทุนตามมาตรา 27

ในกรณีที่กองทุนจัดตั้งขึ้นโดยมีนายจ้างมากกว่าหนึ่งราย การที่นายจ้าง

บางรายเลิกกิจการหรือถอนตัวจากกองทุนไม่เป็นเหตุให้กองทุนต้องเลิก เว้นแต่ข้อบังคับ
ของกองทุนกำหนดให้เลิก

ฯลฯ

ฯลฯ<

ไพบูลย์ฯ -

คัต/ทาน